

Література:

1. Denhardt, J. V., Denhardt, R. B. The New Public Service. Serving, not Steering. London: M. E. Sharpe, 2003.
2. Elstub, S. Participation. In: R. Taylor (ed.). Third Sector Research. New York: Springer, 2010, 105-119.
3. Najam, A. The Four-C's of Third Sector–Government Relations: Cooperation, Confrontation, Complementarity, and Co-optation. Nonprofit management & Leadership, 2000, Vol. 10, No 4, p. 375-396.
4. Nalbandian, J. (1999): Facilitating Community, Enabling Democracy: New Roles of Local Government Managers. Public Administration Review, 1999, Vol. 59, No 3, 187-198.
5. Pateman, C. Participation and Democratic Theory. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 1970
6. Putnam, R. Bowling Alone. New York: Simon and Schuster, 2000.
7. Salamon, L. M. Anheier, H.K. Defining the nonprofit sector. A cross-national analysis. Glasgow: Bell & Bain Ltd., 1997.
8. Zimmer, A. Third Sector – Government Partnerships in Taylor, R. (ed.) Third Sector research. New York: Springer, 2010, 201-217.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-374-6-25>

ДО ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

Спасенко К. О.

*кандидат юридичних наук,
докторант Класичного приватного університету
м. Запоріжжя, Україна*

На сьогодні питання реформування житлово-комунального господарства, а саме механізму державного регулювання у цій сфері, є вкрай актуальним з огляду на реалії введення правового режиму воєнного стану.

Варто наголосити, що від ефективного державного регулювання залежить виконання законодавчо встановлених завдань у цій сфері – забезпечення раціонального використання наявних ресурсів та сталого розвитку населених пунктів; створення та підтримання конкурентного середовища при виробленні та наданні житлово-комунальних послуг,

забезпечення контролю у сфері діяльності природних монополій; забезпечення функціонування підприємств, установ та організацій, що виробляють, виконують та/або надають житлово-комунальні послуги, на умовах самофінансування, досягнення рівня економічно обґрунтованих витрат на виробництво таких послуг; регулювання цін/тарифів на житлово-комунальні послуги у випадках, визначених законом, з урахуванням досягнутого рівня соціально-економічного розвитку, природних особливостей відповідного регіону та технічних можливостей; забезпечення рівних можливостей доступу до отримання мінімальних норм житлово-комунальних послуг для споживачів незалежно від соціального, майнового стану, віку споживача, місцезнаходження та форми власності юридичних осіб тощо; дотримання встановлених стандартів, нормативів, норм, порядків і правил щодо кількості та якості житлово-комунальних послуг [1].

Слід зазначити, що одним із напрямків реформування державного регулювання житлово-комунального господарства стало запровадження ще у 2016 році системи ProZorro, тобто електронної системи закупівель – інформаційно-телекомунікаційної системи, яка має комплексну систему захисту інформації з підтвердженою відповідністю згідно із законодавством, що забезпечує проведення закупівель, створення, розміщення, оприлюднення, обмін інформацією і документами в електронному вигляді, до складу якої входять веб-портал Уповноваженого органу, авторизовані електронні майданчики, між якими забезпечено автоматичний обмін інформацією та документами [2].

У сучасних умовах пріоритетним завданням залишається усунення недоліків у функціонуванні цієї системи, адже не дивлячись на те, що зазначена система функціонує вже не один рік, на сьогодні досі існують проблеми, передусім пов'язані з належним рівнем усунення корупційних ризиків під час здійснення публічних закупівель у сфері житлово-комунального господарства. Серед основних недоліків також можна виділити питання відсутності індикаторів ризику при здійсненні відповідної аналітики.

Суттєвою перешкодою для ефективних публічних закупівель в Україні є низький рівень присутності іноземних компаній на ринку публічних закупівель. Відтак, відкритість ринків публічних закупівель для іноземних компаній спричинить зростання якості товарів, робіт та послуг при більш низькій ціні. Сама система не здатна вбити корупцію, знівелювати тендерні змови чи протидіяти необ'єктивному завищенню цінової пропозиції, проте, переведення закупівель в електронний формат надає змогу ці процеси виявити, дізнатись про них та протидіяти їм [3].

Таким чином, функціонування системи публічних закупівель повинно сприяти усуненню необґрунтованого завищення цін на товари та послуги, а також зловживання службовим становищем під час

застосування тендерів. Відтак окреслена проблематика потребує подальших наукових розвідок.

Література:

1. Про житлово-комунальні послуги: Закон України № 2189-VIII від 09.11.2017. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 1. Ст. 1.
2. Про публічні закупівлі: Закон України № 922-VIII від 25.12.2015. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 9. Ст. 89.
3. Круп'як І.Й. Орієнтири трансформації публічних закупівель в сучасних умовах. *Фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: збірник матеріалів V Всеукраїнської науково-практичної конференції*, 2017. С. 89-90.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-374-6-26>

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ВПЛИВУ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ БЕЗПЕЦІ

Шевчук М. О.

*кандидат юридичних наук,
докторант кафедри конституційного,
адміністративного та фінансового права
Хмельницького університету управління та права
імені Леоніда Юзькова
м. Хмельницький, Україна*

Згідно зі статтею 17 Конституції України, забезпечення інформаційної безпеки держави рівноцінне захисту суверенітету та територіальної цілісності України і є однією з найважливіших функцій держави у забезпеченні її економічної безпеки [1].

В науковому співтоваристві поки що відсутня єдина точка зору щодо самої науково-теоретичної концепції інформаційного впливу, а також основних форм і методів його реалізації. Представники наукового світу вивчають інформаційний вплив як одну з складових процесу маніпулювання, соціологічного впливу та інших аспектів. Проте, інформаційному впливу приділяється недостатньо уваги дослідниками, оскільки цей феномен часто розглядається в контексті інших явищ, а не самостійно.

Останнім часом, проблематика інформаційного впливу у ЗМІ набула особливої актуальності через істерію, яка поширюється у західних